

Ριζοσπάστης 3 - 10 - 2011

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Το «θαύμα» του «στραγγαλισμού» των εργαζομένων

Καθοριστικός ο ρόλος του εργοδοτικού συνδικαλισμού, που στο όνομα της «υπευθυνότητας» και της «συμβολής στην ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων» θάβει εργατικά δικαιώματα

«*Τι θα ήταν η χώρα μας εάν δεν υπήρχαν τα συνδικάτα;*» τόνισε ο πρόεδρος της Γερμανίας **Κρίστιαν Βουλφ** κατά τη διάρκεια της ομιλίας του στο ετήσιο συνέδριο του συνδικάτου των εργαζομένων στον τομέα των υπηρεσιών (Ver.di.), που πραγματοποιήθηκε στη Λειψία την εβδομάδα 19 έως 24 Σεπτεμβρίου, εξαιρώντας τη στάση των συνδικάτων για την «υπευθυνότητα» και τη «συμβολή» τους στην ανάπτυξη και την ευημερία της Γερμανίας.

Τα ίδια ακούστηκαν στη χώρα μας περί «υπευθυνότητας» για τη **σύμβαση της ντροπής** που υπέγραψαν οι εργοδοτικοί συνδικαλιστές στον **ΟΤΕ**, με «εργασιακή ειρήνη» για τα επόμενα τρία χρόνια, με περικοπές μισθών και δικαιωμάτων, στο όνομα της «διατήρησης των θέσεων εργασίας»...

Αυτό ακριβώς εξήρε και ο Γερμανός πρόεδρος, τη «**συγκράτηση των αποδοχών και των μισθολογικών αυξήσεων**», αλλά και την προώθηση «ευέλικτων και έξυπνων μορφών εργασίας», όπως μειωμένου χρόνου εργασίας, συμφωνίες όσον αφορά το συνολικό χρόνο εργασίας, για την προώθηση των οποίων «τα συνδικάτα ήταν κρίσιμος και καθοριστικός παράγοντας».

Οι δηλώσεις του Γερμανού προέδρου είναι από μόνες τους αποστομωτικές. Ας δούμε όμως πώς ο εργοδοτικός συνδικαλισμός συνέβαλε στο γερμανικό «θαύμα».

Ορισμένα τρανταχτά παραδείγματα είναι αναγκαία για να καταδειχτεί η δράση τους. Πρωταθλητής όλων η «πανίσχυρη» **IG Metall (Συνδικάτο Μεταλλεργατών)**, που επίσης πρωτοστατεί στη **Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων**, όπου συναγελάζονται εργοδοτικοί και οπορτουνιστές (και οι ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ).

Μεσούσης της κρίσης που σοβεί και ειδικά τον τελευταίο ενάμιση χρόνο, η IG Metall πρωτοστάτησε ή και επέβαλε μέσω του εκβιασμού και του ξεπουλήματος αγώνων και απεργιών, διάρκειας μάλιστα πολλών εβδομάδων, την υπογραφή σειράς συμφωνιών «προσαρμοσμένων στις συνθήκες». Συμφωνιών που προβλέπουν μειώσεις μισθών, εκ περιτροπής εργασία, ελαστικά ωράρια κ.ο.κ. με μοναδικό γνώμονα την κερδοφορία του κεφαλαίου. Όπως:

- Μετά από κινητοποιήσεις των εργαζομένων διάρκειας έξι εβδομάδων κατέληξε σε συμφωνία, μόλις τον περασμένο Ιούνιο, με την κατασκευαστική εταιρεία εκτυπωτικών μηχανών «**Konig & Bauer**» (**KBA**) στο γερμανικό κρατίδιο της Ρηνανίας - Παλατινάτου, συμφωνία που προβλέπει περικοπή 142 θέσεων εργασίας και ουσιαστικά το κλείσιμο της εργοστασιακής μονάδας στο Φράνκενταλ και τη

μεταφορά της παραγωγής στο Βίρτσμπουργκ, αλλά με «καλύτερους όρους αποζημίωσης των εργαζομένων».

- Τον περασμένο Μάρτη, υπέγραψε σειρά συμφωνιών με την Ένωση Βιομηχάνων της Νότιας Σαξονίας, «για την ελεύθερη ανταλλαγή εργαζομένων ώστε να ανταποκριθούν στην αυξανόμενη ζήτηση και να διατηρούν το υψηλά εξειδικευμένο προσωπικό». Συμφωνία που προβλέπει την ανταλλαγή εργαζομένων και αφορά περίπου 9.000 εργαζόμενους σε 9 μεσαίου μεγέθους εταιρείες. Με τη συμφωνία, οι εργαζόμενοι γίνονται λάστιχο, θα αλλάζουν εργασιακό πόστο, πόλεις εργασίας, για να εξασφαλίζεται η κερδοφορία των μεταλλουργικών εταιρειών.
- Κορυφαίο παράδειγμα όμως ήταν η υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (Μάρτης 2010) με τους βιομήχανους στη μεταλλουργία και παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στη Βόρεια Ρηνανία - Βεστφαλία, που αφορά περισσότερους από 700.000 εργαζόμενους και προέβλεπε μόνο την εφάπαξ προκαταβολή 320 ευρώ (για τους εξειδικευμένους εργάτες), ενώ οι εργαζόμενοι θα λαμβάνουν ένα επίδομα 27 ευρώ το μήνα. Από την πρώτη Απρίλη του 2011 προβλεπόταν αύξηση 2,7%...

Δικαιώματα και μισθοί στην πρέσα

Το «θαύμα» της ανάπτυξης έχει ήδη πολλά θύματα: Τουλάχιστον το **13% του συνολικού πληθυσμού των 81 εκατομμυρίων κατοίκων ζει κάτω από το όριο της φτώχειας** και 1,3 εκατομμύρια άνθρωποι, παρότι εργάζονται, χρήζουν πρόσθετης οικονομικής στήριξης, καθώς τα εισοδήματά τους δεν επαρκούν για την επιβίωσή τους, σύμφωνα με την πρόσφατη πενταετή έκθεση της Επιτροπής του ΟΗΕ για τα Κοινωνικά, Οικονομικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα. Ειδική ανησυχία εκφράζεται στην έκθεση για την παιδική φτώχεια που κατά την έκθεση αγγίζει **τουλάχιστον 2,5 εκατομμύρια παιδιά**, Στατιστικές μελέτες δε, καταγράφουν ότι το 25% των παιδιών πηγαίνουν σχολείο δίχως να έχουν πάρει πρωινό, ενώ σε πολλά σχολεία δεν παρέχεται γεύμα.

Πρόκειται για τρομακτικά νούμερα ειδικά υπό το σκεπτικό ότι μόνο το 16,5% του πληθυσμού είναι κάτω των 16 ετών, σύμφωνα με τα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας, κατατάσσοντας τη Γερμανία στις τελευταίες θέσεις της κατάταξης των γεννήσεων σε όλη την Ευρώπη. Σύμφωνα επίσης με την ίδια, περίπου το 15% των περισσότερων από 13 εκατ. παιδιών και εφήβων στη Γερμανία ζουν κοντά στο όριο της φτώχειας, δηλαδή το καθαρό εισόδημα των οικογενειών τους βρίσκεται κάτω από το όριο των 11.150 ευρώ το χρόνο. Πρωταθλήτρια πόλη στην παιδική φτώχεια στη Γερμανία, δεν είναι άλλη από την πρωτεύουσα Βερολίνο, καθώς το 35,7% των παιδιών ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, σύμφωνα με έρευνα του Ιδρύματος «Bertelsmann».

«Σε σύγκριση με άλλες χώρες, η Γερμανία πληρώνει πολλά χρήματα για τα παιδιά, αλλά όχι για την παιδική πρόνοια. Το τι θα απογίνουν τα παιδιά εξαρτάται -πολύ περισσότερο στη Γερμανία από ό,τι σε άλλα βιομηχανικά κράτη- από την καταγωγή τους. Η φτώχεια είναι κληρονομική εδώ», ανέφερε στο πρόσφατο άρθρο της η γερμανική εφημερίδα «Suddeutsche Zeitung». Κληρονομική και άκρως ταξική...

Αναλόγως εφιαλτική η πραγματικότητα και για εκατομμύρια **συνταξιούχους** για τους οποίους έχει επιστρέψει προ πολλού η μεταπολεμική εποχή: **το διαιτολόγιό τους αποτελείται από πατάτες και καρότα τουλάχιστον για μία εβδομάδα**, διότι η σύνταξη φθάνει για τρεις και όχι για τέσσερις εβδομάδες.

Ο ΟΟΣΑ προβλέπει στο άμεσο μέλλον ραγδαία αύξηση των φτωχών συνταξιούχων, ενώ κάνει λόγο περί νέας στρατιάς στην οποία δεν θα ανήκουν μόνον οι χαμηλόμισθοι και οι μακροχρόνιοι άνεργοι, αλλά και μεγάλο μέρος των μεσαίων αστικών στρωμάτων.

Δύο είναι οι βασικές αιτίες της αύξησης των «αθλίων» συνταξιούχων: πρώτον, η μείωση των μισθών και των εισφορών στα ταμεία στην επόμενη γενιά εργαζομένων και δεύτερον η διεύρυνση της περιορισμένης απασχόλησης με χαμηλό ωρομίσθιο και χαμηλές ή καθόλου εισφορές στα ταμεία αρωγής γήρατος.

Την ίδια στιγμή, «ειδικοί» και «εμπειρογνώμονες» προωθούν τη «λύση» για την αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης στα 70 έτη, στο πλαίσιο των μεταρρυθμίσεων του συνταξιοδοτικού συστήματος, που σχεδιάζει η κυβέρνηση συνασπισμού Χριστιανοδημοκρατών/Χριστιανοκοινωνιστών (CDU/CSU) και Γερμανών Φιλελευθέρων (FDP) σύμφωνα με την υπουργό Εργασίας **Ούρσουλα φον ντερ Λέγιεν**.

Μεταρρυθμίσεις που αποτελούν συνέχεια της «Ατζέντας 2010», που προώθησε η κυβέρνηση συνασπισμού Σοσιαλδημοκρατών (SPD) και Πρασίνων, υπό την ηγεσία των **Γκέρχαρντ Σρέντερ** και **Γιόσκα Φίσερ**, καθόλη την προηγούμενη δεκαετία. Το μυστικό της... επιτυχίας ήταν όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συμπίεση των αποδοχών των εργαζομένων. Σύμφωνα με στοιχεία του υπουργείου Εργασίας από το 2007, **ο πραγματικός μισθός του μέσου Γερμανού εργαζόμενου, το 2006 έχει αυξηθεί μόλις 5 ευρώ από το... 1986!**

Διευρύνεται η φτώχεια

Παράλληλα, σύμφωνα με έκθεση του Γερμανικού Ινστιτούτου Οικονομικών Ερευνών (DIW) για την εξέλιξη των μισθών στη Γερμανία την τελευταία δεκαετία, ο μισθός ενός «μέσου υπαλλήλου» στη Γερμανία το 2000 ήταν 1.300 ευρώ (μεικτά), ενώ το 2010 μειώθηκε κάτω από 1.200 ευρώ (μεικτά). Μάλιστα, η ίδια έκθεση διαπιστώνει ότι τη μεγαλύτερη μείωση έχουν υποστεί οι ήδη χαμηλοί μισθοί. Όπως σημειώνεται, ενώ το μεικτό εισόδημα όλων των εργαζομένων μειώθηκε από το 2000 κατά μέσο όρο κατά 2,5%, τα χαμηλά εισοδήματα μειώθηκαν αντίστοιχα κατά 22%! Μάλιστα, η τεράστια αυτή μείωση αφορά κυρίως τους μισθούς 700 - 1.300 ευρώ μεικτά. Και μη νομίσει κανείς ότι οι χαμηλόμισθοι στη Γερμανία αποτελούν μικρό ποσοστό. Από τους περίπου 40 εκατ. απασχολούμενους στη χώρα, ένας στους 7 ανήκει στη λεγόμενη αγορά «φθηνής εργασίας», δηλαδή αμείβεται με μισθούς πείνας.

Η «κινεζοποίηση» του γερμανικού εργατικού δυναμικού αποκαλύπτεται και από ένα ακόμη στοιχείο: **7,3 εκατομμύρια Γερμανοί εργάζονται με αποδοχές μικρότερες των 400 ευρώ το μήνα.**

Πρόκειται για τις πρώην ορδές των ανέργων, τη χρόνια γάγγραινα της γερμανικής κοινωνίας και οικονομίας. Η ανεργία πλέον κυμαίνεται σε πολύ χαμηλά επίπεδα, για την ακρίβεια τα χαμηλότερα εδώ και μία εικοσαετία.

Αποσιωπάται εντελώς και ο τεράστιος αριθμός των πενιχρά αμειβομένων, των υποαπασχολούμενων, καθώς δεν καταγράφονται ως άνεργοι, όπως και όσοι δεν έχουν εγγραφεί στα γραφεία ευρέσεως εργασίας, όσοι εργάζονται έστω και 15 ώρες εβδομαδιαίως ή αυτοί που μετέχουν σε επιμορφωτικά σεμινάρια. Και φυσικά, δεν καταγράφονται ως άνεργοι, αυτοί που εργάζονται για μισθούς 400 ευρώ και κάτω, οι οποίοι αποτελούν το 1/6 του συνολικού εργατικού δυναμικού της χώρας.

Το καθεστώς χαμηλά αμειβόμενης εργασίας, το οποίο δίνει το δικαίωμα στις επιχειρήσεις να προσλαμβάνουν ανέργους με μισθούς πείνας, έχει ως αποτέλεσμα ποσό που αντιστοιχεί μόλις στο 1/3 των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, όπου αυτές ισχύουν. Άλλο ένα εκατομμύριο εργαζόμενοι είναι μερικώς απασχολούμενοι, κατά βάση πρώην πλήρους απασχόλησης εργαζόμενοι, οι οποίοι αποδέχτηκαν τη μεγάλη μείωση του μισθού τους προκειμένου να μη μείνουν άνεργοι.

Έτσι, με τη χαμηλά αμειβόμενη εργασία και τη μερική απασχόληση αφενός η κυβέρνηση μπορεί να δείχνει στατιστικές με χαμηλά ποσοστά ανέργων, ενώ ταυτόχρονα οι Γερμανοί εργοδότες συμπιέζουν τους «φυσιολογικούς» μισθούς των εργαζομένων προς τα κάτω. Αυτό είναι το «θαύμα» που γεμίζει τα σεντούκια των καπιταλιστών και ματώνει τα λαϊκά στρώματα.

Χριστίνα ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ